

Nr 29.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 10 mars 1911.

— — — — Andra kammaren den 10 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckta motioner
angående skrifvelser till Konungen i fråga om ändring
af 77 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet
samt af 78 § i förordningen om kommunalstyrelse i stad.*

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 5.)

Till Konungen.

Vid innevarande års riksdag har enskild motionär framställt förslag, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag dels till sådan ändring af 77 § i kungl. förordningen om kommunalstyrelse på landet, att den däri stadgade tid för sökande af ändring i Konungens befallningshafvandes utslag förkortas, dels ock till sådan ändring af 78 § i kungl. förordningen om kommunalstyrelse för stad, att den däri stadgade besvärstid förkortas.

Den besvärstid, som stadgats i förordningen om kommunalstyrelse på landet och förordningen om kommunalstyrelse i stad, var vid tidpunkten för dessa förordningars utfärdande utan tvifvel af behovet påkallad. Samfärdsmedlens och särskildt järnvägarnas snabba utveckling hafva emellertid medfört ändring i detta förhållande, och det torde kunna ifrågasättas, huruvida ens i någon del af landet så lång besvärstid, som i berörda kommunalförordningar stadgas, numera är behöflig. I andra hänseenden gällande klagotider hafva efter hand förkortats. Sålunda

har genom kungl. förordningen den 14 december 1866 angående ändring af gällande stadganden om tid för besvärs anförande i mål, som handläggas af förvaltande myndigheter och ämbetsverk, föreskrifvits en besvärstid af fyrtiofem dagar i mål från de nordliga länen och af trettio dagar i mål från öfriga orter i riket, allt med femton dagars längre besvärstid för menighet. Genom lagen den 14 juni 1901 om ändring i vissa delar af rättegångsbalken har tiden för anförande af besvär öfver hofrätts utslag eller beslut bestämts till trettio dagar.

Riksdagen anser, att den i § 77 i förordningen om kommunalstyrelse på landet och i § 78 i förordningen om kommunalstyrelse i stad stadgade besvärstid är längre än som numera erfordras. Den långa besvärstiden innebär också ett onödigt och för de kommunala intressenas tillgodoseende olämpligt framskjutande af den tidpunkt, då de fattade besluten vinna laga kraft. Riksdagen finner sålunda en förkortning af nu gällande besvärstider i fråga om kommunala beslut önskvärd. Emellertid torde böra undersökas, huruvida icke, därest en sådan ändring kommer till stånd, en särskild besvärstid, på sätt ofvannämnda förordning den 14 december 1866 stadgat, bör bestämmas för de nordliga länen äfvensom för menigheter.

På grund af hvad sålunda anförts, får Riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af § 77 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 och § 78 i förordningen om kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862, att den däri stadgade tid för sökande af ändring i Konungens befallningshafvandes utslag förkortas.

Stockholm den 10 mars 1911.

Med undersätlig vörndnad.
